

V těchto dnech, více než jindy, vzpomínáme na své blízké a přátele, kteří odpočívají nejen na vlčnovském hřbitově. V letošním roce, kdy uplynulo 100 let od ukončení 1. světové války, myslíme i na tisíce mrtvých,

mnohdy bezejmenných obětí. „Čestné památce padlým vojinům vlčnovským 1914–1919“ byl postaven pomník na vlčnovském hřbitově, který byl posvěcen 8. května 1921 a pořízen z darů pozůstalých a dobrodinců. Je na něm

53 fotografií vlčnovských vojinů se jmény a daty úmrtí. Mnozí z Vás mezi nimi možná najdou svého dědečka či pradědečka... pamatujme i na ně ve svých vzpomínkách.

Vážení spoluobčané,

léto je nenávratné za námi, i když počasí nám stále ještě přeje a my můžeme i nadále pracovat venku a provádět veškeré podzimní práce jako sbírání trnek na kvas, sklizení úrody ze zahrádek a jejich rytí, sklizení jablek atd. Počasí vyhovuje i nám na radnici a firmě Tufir a ze všech sil se snažíme dokončit projekt Hranička, Záhumní a Vinohradská. Mírné zpoždění jsme získali tím, že jsme kromě silnic ve jmenovaných ulicích navíc vybudovali prodloužení vodovodu z Vinohradské ulice na Hraničku a novou kanalizaci z ulice Záhumní až do kanalizační vpusti na Vinohradské, včetně několika přípojek na kanalizaci a sběračů na dešťovou vodu ve vozovkách. K těmto dílům jsme museli urychleně vyřídit stavební povolení a toto nás zdrželo.

V současné době je již vše v pohodě a my budeme kolaudovat prodloužení vodovodu a silnici na Hraničku. Práce na nové vozovce Záhumní a Vinohradská se také pomalu chýlí ke konci. Provádí se napojení nájездů od jednotlivých domů na novou kanalizaci, připravuje se frézování povrchu, po něm srov-

nání, zhutnění a v průběhu měsíce listopadu položení balené vrstvy na povrch. Chtěl bych tímto poděkovat spoluobčanům žijícím v těchto lokalitách za jejich vstřícnost ke stavební firmě, za to, že doposud naprosto bezproblémově zvládali útrapy stavby, která je poměrně dost omezená, ale za odměnu pak budou mít novou silnici, kanalizaci a vodovod.

Dále jsme konečně přebírali projekt „Revitalizace prostoru Dolní chaloupky“ - druhá etapa a já osobně doufám, že toto dílo přispěje ke zkrášlení naší obce, stejně tak chodník na Rybníčku.

V současné době žila obec především volbami do zastupitelstva. Následně proběhne první volební zastupitelstvo, kde se bude volit starosta, místostarosta, finanční a kontrolní výbor.

Za mě osobně bych chtěl poděkovat všem spoluobčanům, kteří přišli k volbám a určili, kdo bude na další čtyři roky stát ve vedení naší obce a zastupitelstvu.

Jiří Matušik, starosta obce Vlčnov

Ulice Vinohradská v rekonstrukci

Ulice Záhumní v rekonstrukci

Nová silnice Na Hraničce, horní úsek

Nová silnice Na Hraničce

Rekonstrukce chodníku Na Rybníčku

Vážení čtenáři Vlčnovského zpravodaje,

předkládáme Vám 55. číslo našeho čtvrtletníku. Jedná se o jedno z posledních čísel v původní verzi. Do příštího období se připravuje nová grafická podoba i způsob distribuce.

Dnes se připomeneme slavné výročí – rok 1918 dle záznamů ve vlčnovské kronice, nahlédneme do vlčnovské galerie na výstavu uspořádanou u příležitosti vzniku samostatné

republiky i 105. výročí narození významného vlčnovského rodáka, ukončíme vyprávění na pokračování „Vlčnovjané“ a poohlédneme se i za událostmi podstatně „mladšími“, které se odehrály v předchozích 2 měsících. Mezi ty významné určitě patří zahájení nového školního roku, aktivity našich mladých sportovců, pozvánky na zajímavé akce i proběhlé komu-

nální volby – seznámíme Vás s jejich výsledky. Součástí zpravodaje je i fotodokumentace, z níž můžete poznat nové občanky Vlčnova, účastníky Slavností vína v Uherském Hradišti a ostatních akcí.

Přijemné počtení přeje

Marta Moštková, místostarostka obce Vlčnov

Postřehy z voleb do zastupitelstva obce

Vážení Vlčnovjané, 5. a 6. října jste měli možnost zvolit si své zástupce do zastupitelstva obce Vlčnov v komunálních volbách. Jejich výsledky jsou zveřejněny na jiném místě. Já bych se s vámi podělila o zajímavé postřehy z letošních voleb: ze stávajícího patnáctičlenného zastupitelstva se obměnila 1/3 – 2 ženy a 3 muži (3 z nich jsou ve věkové hranici nad 50 let, 2 pod 40 let). Průměrný věk všech zastupitelů je 47, 5 let, tři z nich dosáhli letos 54 let.

Nejstaršímu zastupiteli je 62 let, nejmladšímu 30. Nejdéle působícím zastupitelem je Jan Pijáček – úctyhodných 28 let.

Nejvyšší počet hlasů získal zastupitel Jiří Matušík – 888, nejnižší počet Michal Kvasnička – 184.

Do zastupitelstva byly zvoleny 4 ženy, z toho 2 Kateřiny, z 11 mužských zastupitelů jsou 4 se jménem Petr, z toho 2 i se stejným příjmením – Zemek.

Co se týká profesí nejčastěji jsou zastoupeni učitelé – 2 zastupitelé.

Přestože všichni kandidovali za strany a hnutí, pouze 3 jsou členové stran (2 – ODS, 1 – KDU-ČSL), ostatní jsou bez politické příslušnosti.

Uvedené postřehy ponechávám bez komentáře, uvádím je jen pro zpestření...

Marta Moštková, místostarostka obce Vlčnov

Kandidátní listina		Kandidát			Navrhující strana	Politická příslušnost	Hlasy		Pořadí zvolení
číslo	název	poř. číslo	příjmení, jméno, tituly	věk			abs.	v %	
1	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	1	Moštková Marta	59	STAN	BEZPP	583	13,16	1
1	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	3	Ulčík František Ing.	54	STAN	BEZPP	506	11,42	2
1	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	4	Knotková Kateřina Mgr.	54	STAN	BEZPP	394	8,89	3
1	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	5	Kašpařík Petr	30	STAN	BEZPP	383	8,65	4
2	Česká str.sociálně demokrat.	13	Motyková Marie	58	ČSSD	BEZPP	303	13,91	1
2	Česká str.sociálně demokrat.	6	Kvasnička Michal	37	ČSSD	BEZPP	184	8,45	2
3	Křesť.demokr.unie-Čs.str.lid.	1	Slinták Michal Mgr.	36	KDU-ČSL	KDU-ČSL	382	10,92	1
3	Křesť.demokr.unie-Čs.str.lid.	3	Mikulec Petr	41	KDU-ČSL	BEZPP	271	7,75	2
3	Křesť.demokr.unie-Čs.str.lid.	10	Jakoubek Miroslav	54	KDU-ČSL	BEZPP	266	7,61	3
4	Občanská demokratická strana	1	Matušík Jiří	61	ODS	BEZPP	888	12,52	1
4	Občanská demokratická strana	5	Pijáček Jan	60	ODS	ODS	779	10,99	2
4	Občanská demokratická strana	12	Solík Marcel	62	ODS	BEZPP	626	8,83	3
4	Občanská demokratická strana	2	Tykalová Kateřina Mgr.	37	ODS	ODS	445	6,27	4
4	Občanská demokratická strana	3	Zemek Petr	31	ODS	BEZPP	473	6,67	5
4	Občanská demokratická strana	4	Zemek Petr Ing.	38	ODS	BEZPP	461	6,50	6

Rok 1918 ve Vlčnově – z obecní kroniky

Počasí. Jaro bylo velmi suché, napršelo poněkud jen jednou ve druhé polovici měsíce června. Počátkem června byly noci velmi chladné a mrzlo značně, neboť 5. června byl tak silný mráz, že zemáky, fazole, kukuřice a okurky pomrzly úplně. Z obilí poškozena ponejvíce pšenice, která v polohách nižších, ať ve květu ať po odkvetení, zmrzla třemi čtvrtinami a místy i úplně. Pšenice postiženy sněží měrou neobyčejnou.

Úroda. Přesto ale v naší obci úroda velmi dobrá množstvím, hodnotou však špatná, poněvadž od počátku žní až do polovice září skoro denně pršelo, takže obilí na pokládkách, v mandelích a pšenice pozdní i nastojato. Úroda zemáků ač namrzly byla hojná. Řepa narostla veliká (za 100 kg se platilo 12 K.). Z ovoce se urodilo velmi mnoho durancí, trnek méně, hrušek a jablek málo. První píče bylo za příčinou sucha málo a placeno za 1 q až 200 K. Úroda otavy a jetele značná a také, poněvadž deště ustály, znamenitá. Válečný obilní ústav trval dále. Pro zemědělce stanoveno na výživu 11 kg obilí, pro samozásobitele 9 kg a pro lehce pracující a nezaměstnané 6.75 měsíčně.

Ceny stanoveny: 100 kg pšenice a rži 55 K., 100 kg ječmene a ovesa 50 K. Za odvedené obilí v měsíci červenci příplatek 25 K., v srpnu 20 K., v září 15 K., v říjnu 10 K. a v listopadu 5 K.

Rolníci prodávali obilí pod ruku a to: 100 kg pšenice za 700 K., 100 kg ječmene za 500 K., 100 kg zemáků za 200 K. Odbyt byl dobrý, poněvadž z měst (až i z Vídně) chodili po vesnici a kupovali zač jen mohli (1 kg mouky až 14 K., za pecen chleba až 50 K., 1 l mléka 2.40 h, 1 kg másla 50 K., 1 kg sádla a slaniny 80 K.).

Dobytěk se musel jenom pro erár odvádět. Maso se prodávalo na listky 8 až 12 dkg na osobu týdně. Jeden kg masa za 7 K. Řezníci prodávali též maso hojně, když něco koupili. Jeden kg masa hovězího, telecího nebo skopového 16 K., 1 kg masa vepřového 40 K. Dobytky bylo velký úbytek, cena jeho stoupala měrou neobyčejnou. Koně prodávány po 10.000 až 16.000 K., hřibata po 5.000 K., krávy po 6.000 až 8.000 K, telata 3 neděle stará po 500 až 800 K. Drůbež byla hledaná (husa byla až za 100 K., slepice 54 K., kachna 20 K., pár kuřat 32 K., pár holubů 40 K.). Vejce slepičí za 1.06 h., husí za 5 K, kachní 2 K.

Padlí v tomto roce:

Podškubka Jos.	4/3	1918
Štěrbá Jos.	9/7	1918
Zemek Frant.	1/8	1918
Ryšavý Šimon	2/9	1918
Kučera Jan franc. leg.	23/10	1918
Koníček Josef	20/11	1918
Pavelka Jan	6/12	1918
Zemek Frant.	11/12	1918
Janča Frant.	??/?	1918

Válka zuřila stále, skoro všichni od 18 až 42 let museli na vojnu. Poměry obyvatelstva byly těžké, poněvadž všechny pracovní síly mužské byly z domova pryč. Ku polní hospodářské práci byly odkázány jenom ženy, děti a starci. Něco málo jedinců, co byli ušetřeni tohoto válečného shonu a zůstali doma, hleděli využívat doby, kdy se dalo mnoho nahospodařit, ať způsobem jakýmkoli.

Tehdejší starosta obce Jan Pavelčík, č. 97 měl těžké postavení, poněvadž nařízení stíhalo nařízení, jednak nucená dodávka plovin hospodářských a dobytka, nucené upisování válečných půjček. Nebyla to práce lehká, z jedné strany vyhovět úřadům, a z druhé

strany nezatížit mnoho občanů. Všeobecně se může říci, že pracoval dosti dobře. Leč hned v roce 1917 byly případy zběhnutí od vojska, které se v tomto roce úžasně rozmohly. Četnictvo chodilo stále, a když to mnoho nepomáhalo, bylo povoláno vojsko asi třikrát, výsledkem však byl mizerný. Mnozí byli předem informováni o podobné návštěvě a pak se vše zařídilo, by každý se hleděl schovat.

Konečně přišel ten toužený den toho vysvobození z této válečné útrapy 28. říjen, prohlášení Čs. samostatnosti. Všichni si oddechli po tak dlouhé době. U nás bylo oslaveno prohlášení Čs. samostatnosti 2. listopadu navečer průvodem po vesnici. Okna byla osvětlena, domy ověnceny. Na druhý den 3. listopadu byly pak děkovné bohoslužby, po nichž zůstali všichni na slavnostní řeči, kterou promnesl p. profesor Seitl a Dr. Neděla z Uh. Brodu.

Po 28. říjnu dojížděli již naši legionáři do vlasti, napřed italští a francouzští, ruští posléze až v roce 1920. Bylo jich poměrně dosti. Jsou to:

Pavelčík Karel č. 145, nar. 1896, vstup do legie 7/XII. 1917 ruská, střelec 2. pluk.;
Péchal Frant. č. 211, nar. 1890, vstup do legie 4/VII. 1917 ruská, četař 2. pluk.;
Hauerland Frant. č. 210, nar. 1894, vstup do legie 18/IV. 1917 italská, četař 32. pluk.;
Zábrana Frant. č. 1, nar. 1887, vstup do legie 18/V. 1918 italská, četař 32. pluk.;
Klabáčka Šim. nar. 1893, vstup do legie 15/IV. 1918 italská, střelec 32. pluk., invalida;

Zemek Jan č. 81, nar. 1889, vstup do legie 10/VI. 1918 franc., četař 23. pluk.;
Hala Jan č. 380, nar. 1886, vstup do legie 17/V. 1918 italská střelec 32. pluk.;
Zemek Jan č. 202, nar. 1878, vstup do legie 16/VI. 1918 ital. střelec, invalida;
Nevařil Šimon č. 221, nar. 1895, vstup do legie 9/X. 1917 ruská, střel. 8. pluk.;
Ondrůšek Jan č. 87, nar. 1898, vstup do legie 18/IX. 1917 italská, střelec 31. pluk.;
Kovář Jan č. 35, nar. 1894, vstup do legie 10/VII. 1917 ruská I. děl. pluk. invalida;
Pavelčík Fr. č. 103, nar. 1878, vstup do legie 18/VI. 1918 franc., střelec 23. pluk.;
Pavelčík Fr. č. 97, nar. 1892, vstup do legie 25/X. 1917 ruská, I. kozác. pluk. inval.;
Moštěk Jan č. 74, nar. 1886, vstup do legie 6/V. 1918 franc. des. 23. pluk.;
Pavelka Meth. č. 195, nar. 1885, vstup do legie 17/IX. 1918 ruská, střelec 3. pluk.;
Vozár Vincenc, č. 451, nar. 1892, vstup do legie 2/XII. 1917 ruská, svob. 8. pluk.;
Knotek Vinc. č. 20, nar. 1897, vstup do legie 24/IV. 1918 ital., střel. 31. pluk.;
Janča Jan č. 37, nar. 1897, vstup do legie 15/IV. 1918 ital., střelec 32. pluk.;
Mikulec Jakub č. 252, nar. 1891, vstup do legie 1918 ruská, střel. 1. úd. prapor.;
Křapa Fr., č. 51, nar. 1891, vstup do legie 20/III. 1917, ruská, 3. pluk. lehké děl.;
Ulčík Jan č. 293, nar. 1895, vstup do legie 12/X. 1917 ruská, střelec 2. pluk.;
Kučera Jan, nar. 1890, vstup do legie 6/V. 1918 franc., 23. pluk.;

Kučera Josef, nar. 1896, vstup do legie 15/IV. 1917 ruská, střel. 1. pluk.;
Machálek Mikuláš, nar. 1892, vstup do legie 20/VII. 1918 ruská, střel. 3. pluk.;
Pavelka Fr., č. 38, nar. 1895, vstup do legie 10/VII. 1917 ruská, des. 5. pluk.;
Tvrdouš Josef, nar. 1891, vstup do legie 18/IV. 1918 italská, desátník 33. pluk.
Přikryl Josef, nar. 1890, vstup do legie 26/XI. 1917, střelec 2. Čsl. nemocnice.

Kromě těchto bylo mnoho mužů v zajetí, kteří buď neměli příležitosti nebo nechtěli jít do legie. Vrátili se všichni až na Karla Koníčka z čís. 15, který se v Rusku oženil.

Těž dosti velké procento invalidů.

Jsou to:

Zemek Vincenc	č. 562
Chvilíček Frant.	č. 48
Zemek Josef	č. 404
Uhříček Frant.	č. ?
Knotek Josef	č. 508
Jegla Jan	č. ?
Šimčík Šimon	č. ?
Ulčík Jan	č. ?
Křivda Frant.	č. ?
Hýbl Tomáš	č. ?
Kovář Josef	č. 91
Ondrůšek Fr.	č. 104
Chovánek Jan	č. ?
Mlýnek Fr.	č. ?
Mařica Fr.	č. 93
Kovář Jan	č. 35

Výstava 100 LET REPUBLIKY aneb Josef Kukulka kronikář a proměny Vlčnova

V neděli 14. října odpoledne jsme slavnostně otevřeli v Galerii na Měštance výstavu k výročí 100. vzniku Československé republiky. Na výstavě jsou k vidění historické fotografie Vlčnova a jeho obyvatel, účastníků první i druhé světové války, úryvky z obecní kroniky a mimo jiné také např. uniforma italského legionáře. Velká část výstavy je věnována panu Josefu Kulkovi – bývalému učiteli, dlouholetému kronikáři a milovníku historie, kterému vychází na letošní rok dokonce dvě výročí – 105 let od narození a 20 let od úmrtí. Právě z tohoto důvodu jsme se rozhodli připomenout tuto významnou osobnost Vlčnova při příležitosti

ti výročí založení republiky. Za účasti potomků pana Kulkovy bylo při vernisáži pokřtěno 2. vydání publikace *Pod doškovými střešemi*, kterou jsme u této příležitosti znovu vydali. Všichni kmotři popřáli nové knížce především dostatek spokojených čtenářů a také to, aby si ji přečetla i mladší generace Vlčnovanů.

Výstava 100 LET REPUBLIKY potrvá do 18. listopadu, otevřeno je v Galerii na Měštance vždy v neděli od 14 do 17 hodin, nebo je možno Vám ji kdykoliv otevřít na požádání v KSK či v knihovně.

Touto cestou bychom chtěli ještě jednou moc poděkovat všem občanům za zapůjčení

fotografií a dokumentů na výstavu. A máme ještě další prosbu – pokud jste nestihli prohledat své rodinné archivy nebo máte doma ještě zajímavé a historické fotografie Vlčnova či Vašich předků, určitě je přineste do Klubu sportu a kultury. Oskenujeme je, vrátíme Vám a uložíme do archivu. Sešlo se nám opravdu mnoho fotografií, a už nebyl bohužel v galerii prostor, kde je vystavit. Takže v příštím roce uspořádáme další výstavu o proměnách obce. Děkujeme předem.

Petra Kučerová Brandysová,
ředitelka KSK Vlčnov

Školní rok 2018/2019

Po krásných slunečných prázdninách se žáci i vyučující vrátili opět do školy. V letošním školním roce 2018/2019 má naše škola 11 tříd, z toho 7 tříd na 1. stupni a 4 třídy na 2. stupni. Celkový počet žáků na obou stupních je 225. Do 1. třídy nastoupilo 23 prvňáčků. Ve všech ročnících vyučujeme podle Školního vzdělávacího programu pro základní vzdělávání. Pedagogický sbor tvoří 16 kvalifikovaných učitelů, z celkového počtu vyučujících jsou 4 muži. Od tohoto roku začalo fungovat školní poradenské pracoviště ve složení: výchovná poradkyně, metodička prevence, dyslektická asistentka. Poradenské pracoviště spolupracuje aktivně s ostatními učiteli, ale je také k dispozici žákům i jejich rodičům. Při výuce žáků se speciálními vzdělávacími potřebami pomáhají 4 asistentky pedagoga. Provoz školní družiny zajišťují tři vychovatelky. O stravování se starají čtyři kuchařky a vedoucí školní jídelny. K dalším pracovníkům školy patří čtyři pracovníce na úklid, pan školník a hospodářka. Škola je zapojena do projektu Ovoce do škol a nově pak do projektu Mléko. Všichni žáci dostávají zdarma dvakrát měsíčně čerstvé ovoce a mléko nebo mléčné výrobky. V měsíci září proběhl turistický kurz v Alpách a sportovní den pro 5. až 9. třídy. V říjnu 2018 se koná Drakiáda a Podzimní odpoledne s dlabáním dýní a výrobou moštu. V listopadu připra-

vujeme Den otevřených dveří (7. 11. 2018), na který Vás tímto srdečně zveme. Od 14.00 hodin se představí se svou činností jednotlivé kroužky, proběhne výstava ke 100. výročí

Československa a program zakončí vystoupení žáků z kroužku moderních tanců.

Mgr. Petra Mlýnková, ředitelka školy

Dvě akce vlčnovských včelařů pro veřejnost

První akcí pro veřejnost se konala ve čtvrtek a v pátek 17. a 18. května. V tyto dny vlčnovští včelaři uspořádali pro děti DEN VČEL. Za oba dny se ve včelařské klubovně vystřídalo na 230 dětí ze škol z Vlčnova, Podolí a Popovic, které absolvovaly výukový program vedený paní Lenkou Pavelčíkovou z Přírodovědného centra TRNKA při DDM Uh. Hradiště. Během programu se děti dověděly mnohé ze světa včel a včelaření, ochutnaly med přímo z plástu a prohlédly si některé pomůcky a vybavení včelaře. V průběhu návštěvy si děti také prošly

včelařskou naučnou stezku, na které si spolu s učitelkami vyplňovaly pracovní list vytvořený pro tuto příležitost.

Další akce pro veřejnost proběhla v neděli 23. září. Tento den byl ve včelařské klubovně Den otevřených dveří spojený s ochutnávkou medu vlčnovských včelařů. Od 13 do 17 hodin se do včelařské klubovny přišla podívat asi stovka návštěvníků. Kromě ochutnávky medu si zájemci mohli prohlédnout také malou výstavu starých medometů a úlů, připravenou na dvoře klubovny a nahlédnout do historic-

kých včelařských kronik. K ochutnávkě bylo připraveno na 26 různých vzorků letošních medů, mezi nimiž dominoval letos tak hojný med lipový. Vítězný vzorek medu patřil včelaři Petru Švandovi. Na druhém a třetím místě se pak umístily vzorky Františka Cahla a Marie Černíkové.

Obě akce včelaři uspořádali s Obcí Vlčnov, která nás v tomto roce podpořila částkou 20 000 Kč.

Petr Pavelčík

Sportovní střelba ve Vlčnově v roce 2018

Seznámení se sportovní brokovou střelbou Bedřicha Chaloupky ml. v roce 2018.

Sportovní sezóna začala přestupem z klubu SSK Shooting Hrdlička do klubu OLYMP – CSMV. V letošním roce byl stanoven cíl pro sezonu 110 terčů ze 125 možných. Tohoto výsledku se podařilo dosáhnout již při druhém závodě, kdy byl dosažen nástřel 110/125 a bylo z toho 1. místo v kategorii dorostu. V průběhu roku bohužel došlo k neopravitelné závadě na zbrani, která musela být poslána zpět k výrobci a muselo se pokračovat se starším modelem bez úpravy pažby, která byla navíc na opačné držení. Nicméně se podařilo v dalším závodě v Plzni vystřelit 2. místo s nástrelem 109/125. Dále byla VC Hradec Králové, kde byl výsledek 110/125 a 1. místo. Tyto výsledky stačily k nominaci na Světový pohár juniorů do Suhlu (DE), kde byl dosažen nástřel 110/125 a podařilo se vybojovat 3. místo ve družstvech. Dalším závodem v zahraničí byl Memoriál Michala Sedláka – Trnava (SVK), kde bylo vybojováno 3. místo s nástrelem 108/125. Dále byla nominace na ME – Leobersdorfu (AUT), kde bylo dosaženo nástřelu 112/125 a bylo z toho 18. místo a nový osobní rekord. Následovalo MS – Changwongu (Korea), kde byl dosažen výsledek 100/125 a bylo z toho 40. místo. Zde se

projevila dlouhá cesta, jiné klimatické podnebí a časový posun. Vzhledem k věku, fyzickým možnostem a technickému vybavení hodnotím sezonu roku 2018 jako nadmíru úspěšnou.

Poděkování patří obci Vlčnov za poskytnutí individuální finanční dotace a finanční

ho daru na sportovní činnost mládeže a MS Dříněk Vlčnov z.s. za možnost individuálního tréninku na střelnici, dále nadaci BL a všem ostatním, co pomohli a nechtěli být zveřejněni.

Bedřich Chaloupka st.

Zprávy z motokrosu – závěr sezony

Závěr sezony byl o něco dramatičtější. Předposlední závod MMČR a má premiéra na trati Stříbře dopadla překvapivě. Ambice nebyly žádné, jak už je zvykem, a to je možná škoda. Trať mi sedla hned od prvního tréninku a jelo se mi parádně. Start do první jízdy byl dobrý, kdy jsem se po pár zatáčkách dostala na 3. místo a bojovala o místo druhé. Párkrát jsem se pokusila probíjet, ale německá závodnice si ho střežila jako oko v hlavě. Nakonec se přes nás přehrnuly Kristýna Vítková s Luckou Simonovou. Podařilo se mi Němku předjet a lehce stahovat Simonovou. V cíli 4. místo a konečně dobrý pocit z jízdy. Do druhé jízdy jsem odstartovala až kolem 6. místa. Chtěla jsem hned dopředu a bojovat o bednu. Bohužel jsem si brnkla předkem už ani nevím o čí zadní

kolo a šla jsem k zemi. Rozdýchala jsem to za necelou minutu a stíhací jízda mohla začít. V cíli nakonec 7. místo, ale bedna už byla v dohlednu.

Ze Stříbra jsme se přesunuli rovnou do Dalečína na týmové soustředění, kde nám pan Hromek připravil ideální podmínky pro trénování, takže jsme si všichni užívali jak na trati, v depu, tak i v sedle kola. Na přípravný závod před posledním mistrákem jsme zavítali do Zděchova na Přebor Moravy, kde prošlo celou noc a závod se jel na sjezdovce a posečené louce. Byl to jeden z nejnáročnějších závodů, co jsem kdy jela. První jízdu sem spadla asi 3× a z motorky už byla jen kula bláta a nedorazila jsem do cíle. Do druhé jízdy jsem nenastoupila.

Závěrečný díl seriálu se jel v Opatově u Svitav. Přejímka je asi jediná věc, kterou jsem v Opatově zvládla. Hlavou jsem zas brázdila zem už v kvaldě v jedné z mnoha drážek, protože trať pro mě byla hodně náročná. Start do první jízdy se mi povedl a skoro celou jízdu jsme s holkama bojovaly o stříbro, ale hodně chyb mě odsunulo na pěknou 4. příčku. Druhá jízda byla taky celkem záživná, kdy sem to málem převrátila hned na startu a vyjžděla poslední. Naštěstí jsem se během kola prokousala na 4. flek a měla na dohled bednu. Bohužel další chyba s pádem a o chvíli poz-

ději po lehkém kontaktu s rakouskou závodnicí další pád a v cíli ztráta 6 vteřin na 3. místo. Celkově letos беру 5. příčku se ztrátou 3 bodů na bramborovou.

Mám radost, že jsem si s holkama vpředu stihla letos zazávodit vzhledem k mé přípravě a už se nemůžu dočkat další sezony, kdy bude celá má zimní příprava probíhat na 110%. Děkuji mé milované rodině, mému trenérovi Biťákovi s nervama ze železa, sponzorům a všem ostatním za obrovskou podporu!

S pozdravem, Marika Mlýnková

Slavnosti vína a otevřených památek v Uh. Hradišti

Ve dnech 8. a 9. září se konaly v Uherském Hradišti již tradiční Slavnosti vína. Vlčnov se tentokrát prezentoval, dalo by se říci, účastí nejslavnější. A to samotným úřadujícím králem Martinem Darkem Frantou a jeho družinou – legrůty ročníku 2000 a také krásnými děvčaty, oblečenými do obřadního kroje (tzv. ve věnci). Krále doprovodila i celá jeho rodina s maminkou Kristýnou, tatínkem Darkem a bratrem Ondřejem, který jezdil za krále před pěti lety. Mezi dalšími účastníky průvodu a následných vystoupení bylo i několik jezdců právě z družiny králova bratra Ondry, Mužský

sbor Vlčnov, DH Vlčnovjané a dva manželské páry v kroji i s dětmi. Obec reprezentoval samozřejmě pan starosta Jiří Matušík a pan radní Jan Pijáček.

Královská družina sklídila opravdu velký úspěch a bylo by jistě pěkné, kdyby z účasti krále a jeho družiny na Slavnostech vína vznikla „nová tradice“. Děkujeme upřímně všem za důstojnou reprezentaci Vlčnova.

*Petra Kučerová Brandysová,
ředitelka KSK Vlčnov*

VLČNOVJANÉ

Vyprávění o životě lidu na slovácké dědině

Napsal Josef Beneš, vytištěno v r. 1953
Čtení na pokračování – poslední část

Aj slivovicu mám rád. Víte, nech si páni vykládají jak chcú, že alkohol člověku škodí. Ale slivovica né, protože to není alkohol, to je lék. To člověk přímo cítí, dyž si dá hlt, jak mu to spraví žaludek. Nač bysme o tom věc mlúvili. Gdo to neuznává, buď nepíl pořádnú domácí slivovicu lebo píl místo ní tú zbrňu, co páljí v tych pálenicách a říkajú tom slivovica. Tož tá možná škodí na zdraví, tú áj bych ani nepíl. Enomže sem ludé dobří mívál trápení s nebožkú Kačú. Tá dycky chtěla všecy trnky aj durancie na kotel, víte vařit, no a já zas slivovicu. No ale dycky sme sa nejak rozdělili a míváli sme aj slivovicu aj trnky. Víte, hlt mosí byt dycky v chalupě, co dyž sa nekom udělá mdlo? No většinu bývalo mdlo mně, a tož sem to léčil slivovicú. Co pomože iného. No šak běžte k dochtorovi, co vám dá? Prášky jakési potvorné, dyby to sám zkusíl, tož to druhým ani nebude předpisovat. To já sem dycky všecko léčil slivovicú, už dopředu, aby ke mně nemoc ani nemohla. Ja, až už člověk leží, to už je těžké léčení. A každý mosí uznat, že slivovica je tisíckrát chutnější lék, než všecy ty patácky a kapky, co dávají v apatéce za drahé peníze. Víte já su z téj staréj sorty ludí, já uznávám všecy novoty velice rád, enom ty nemoci nemožu a nemožu uznat. Já sem u dochtora nebýl, šak tu žádný nebýl, dyž sem sa necítíl, to sem sa kurýroval sám ešče včil v tych sednašedesáti rokoch su chlap, šak to mosíte uznat sami. Dyž sa tak podívám po tych mladých, tož si kolikrát myslím, že si tych nemocí ludé nadělali až včil. Spěšěj snád toho nebylo tolik. To sa člověk buď vyléčil sám lebo ho potom odněsli na kerchov, dyž ho pámbu povolál z tohoto slzavého údolí. A takovi těžcí maródi, co nechťeli umřít, tož ty kurýroval Kocúrek v Brodě, to býval takový ten zázračný dochtor, šak včil je tam také jakýsi takový, Tomala mu říkajú!

Ale včil ti mladí naši s každým kýchnutím utěkajú k dochtorovi, ja tam plná čekárňa. Enom nadávajú na nemocenskú, že ím nechce povolit lázně! Dajte ně pokoj s ledačinú. My sme byli zdravější. Možná, že je to tým, že sme měli skromnější stravu, neměli sme všelijakých tych dortů a kolád. Místo tych salámů pořádné domácí uzené a slániny. Všimli ste si, že včil má každý druhý člověk revma? A víte čím to asi bude? Všeci sú nachlazení, protože tepla neužijú. Odhodili kožuchy, prý to není moderní a trásu sa zimú v tych moderních hadrách! No nech. Ale já nedám dopustit na kožuch. To je oblečení pro sedláka. Lebo halena. Šak sa podívejte, když idú chlapé v nedělu z kostela v halenách a kožuchoch! Každý krácá jak bohatýr, chlap, je to na něm vidět! Ti v tych městských kabátkoch sa vlečú jak nejaci tento, šak vidíte, co bysme o tom mlúvili! Aj roby mívály kožuchy, před tú první válkú všecy, včil už enom ty staré. Ty mladé majú enom vlňák. A paníčky ve městoch všecy majú kožuchy, na dědinách ich odhazují, že prý to není moderní. Není to směšné? Ja, abych nezapoměl, dyž sme tak o tom revmu

mlúvili, tož víte, my sme měli v izbě ty veliké kamna s pecú. Už jak děcka sme na nich léhali, tam bylo teplo. Potom sem si dycky k nim sedl zádama sa opřel, to bylo něco. Představte si, jak sa tam v zimě besedovalo. Uzené viselo v komoře aj slániny, bečka zelé tam byla, chleba sme si napékli sami v peci dosť, tož co nám chybilo? Francek potom kamna vyhodíl, že prý zabírajú moc místa. Majú tam železné kamenka, majú rychlo zatopené ale ešče rychléj zimu. Šak sem tot rectorovi vykládal, jaký je to pokrok. Tož my sme topili ze síně, v izbě nebýl žádný kůř ani prach, ani páni takové topení nemajú! A včil, podívejte se na to. Prach z uhlé a z popela, smrad furt, protože to každú chvilku kůří to je nejaký pokrok? To v téj staréj izbě pod dochem sme měli moc lepší. On tam včil Francek zvětšil okna, tož to uznávám, ty staré byly moc malé. Aj tá dřevěná dlážka je výhoda, my sme víte měli enom zem plevama posypanú. Tlu s roštem si ešče nechali, aj stůl s lavama v kútě majú ešče furt po starodávnu. Ohniště zbúřili, majú širší síň a kuchyň si udělali z komory. Ale moja nebožka tá vařivala enom na ohništi v zimě v létě. Dyž mrzlo, tož tam stála ve starém kožuchu, aj tak poklúzala dobytek. Víte, ona má roba v hospodářství vělice moc práce. My si to chlapé ani neuvědomujem. Šak dyž není nekerá roba k práci šikovná, tož to je istě na tom hospodářství poznat a chlap se može zedřít, nic nebudú mět! Dyž já si tak zpomenu, co sa ona nebožka nadělala. V létě pékávala vdolky v peci, no a děcek plná chalupa. A to neměla kočárek jak včil ty mladé majú, ale děcko v loktuši na zádoch táhala. Tož sa také nedivte, že ty naše robky, jak sa vdají, tož sú chudery za pár rokú strhané tak, že vypadajú o deset rokú starší než majú na křestním listě napsané. Dyž sa tak negdy podívám v kostele po tych děvčicách – to enom tak, abyste si něco nemysleli, to já už mám za sebú – tož si kolikrát povídám: Jak kvítečka je to napařádně, radost sa podívat. No a vdá sa to a je po krási. Tak je to na světě. Všecko odkvete. No ale ty, co sa nevďajú, ešče horší sú na tom. My chlapé si v zimě dáváme štyry měsíce tú rekreacu, lebo jak tom říkajú. Máme zabité, tož enom trochu okolo tych koní a je to. Ale roby ani v zimě si nedajú pokoja. Drhnú pěří. Zlé jazyky říkajú, že věc drhnú ty své blížní, ale já sa ich mosím zastat. Není to tak zlé. Lesti sa při řeči nekocho dotknú, tož je to náhodú a né ve zlém, šak každý máme nejakú tú chybu, no né? No šak ona tá postižená sa zas dotkne inde téj druhéj a tak sa to všecko vyřídí. Spěšěj sa také přadlo skoro v každéj chalupě, včil už málo. Aj s vyšíváním je to tak. Spěšěj každá roba uměla vyšívat a v zimě navyšivala chlapom na košule ty obojky, náramky a řadra, aj na robské rukávce to červené vyšívání. Tedy sa čas nepočítál. Včil už to nejde. Nevyšívá sa a nehodí sa to ani dělat. Tož si představte, že takové vyšívání na košulu vyšívá dobrá vyšíváčka deň co deň věc jak štrnást dní. Kolěj by sa jí moselo záplatit! Naščestí je ve Vlčnově tolik vyšívání, že to na padesát rokú postačí, aj dyby sa už vůbec nic nového nevyšilo. Ono sa to staré vyšívání přěšívá. Víte na nové plátno. A dyž už sme

přišli na to obléčení tož vám povím, že nech si říká gdo chce co chce. Možná, že si každý chválí své, ti okolní si to myslím říkajú také, a tož nech. Ale málokerá dědina sa tak drží jak my. Víte nepřehánaja možu říct, že na Boží tělo možete uvidět v sedlckém dva tisíce z tych třech tisíc Vlčnovjanů. A to by ešče dobrých pět set dalších mohlo obléct, dyby sa im to chtělo vytáhnút z truhly. Mňa to tak mrzí, dyž vidím, že nás starých, keří chodíme v halenách a kožuchoch, pořad ubývá. Bývalo nás každú nedělu několik stovek. Přeca v tom člověk vypadá ináč. Aj ti naši ludé v tych panských šatoch vypadajú jaksí smutno, jak dyby v nich tá naša krév ani nebylo lebo co. Já víte kolikrát nadávám, brblám naším děvám, majú rukávce v truhlách na komoře, aj korduly a šorce a všecko k tomu, ale chodíja v tom enom na největší svátky. A dojda z kostela hned to každá honem ze sebe zhodí. Že prý v tom není dobře a gdesi cosi. A chaloňe akorát tak.

Ale roby sa pořad držíja po našem, sedláci také. Enom ti mladí co idú do světa za práci, ti sa panščíja moc. Ale tož dycky je, to u nás moc lepší než všady okolo. Krajčír Solík šije furt nové kroje a ti dvá další také. Šak po této válce několik stovek nových krojů našili, tož co chcete. Ono to tak honem nezahyne, jak to v novinách píšu, že prý to bude onom v tom múzeu sa ukazovat. To ešče tak honem nebude, my sa nedáme. Ale škoda je, že sa děvčiska neučíja ve škole vyšívát, jak to gdysi bývalo. Víte, dyž tak pozoruju, jak to na světě ide, moc sa toho změní za jeden život. Představte si, jak třebas vypadala naša dědina, dyž sem já byl kluk. Prostředkem byl veliký žleb, tékla v něm močůvka ze dvorů a zgarby tam ludé vyhazovali. No a žleb je zavezený, zarovnaný, stromama posadený a vypadá to načisto ináč. Spěšěj bývalo na silnici přes dědinu plno blata, po děšči enom ve vysokých botách sa dalo přes dědinu přejít, no a včil je silnica jak zdělá vykostkovaná, radost sa podívat, aj ty kočárky možú po ní pěkně jezdit. My sme sa zlobili s petrolínový lampú. A dneskaj svítí pěkně elektrika aj po dědině, a né enom svítí, aj nám motórem sečku řeže, aj dřevo. Ešče jedna dřina nám ostala, nosění vody pro dobytek v puténkách ze studní. No ale aj na ten vodovod sa gdysi zhrabem. Včil už tu máme telefon, autobuse jezdíja do Brodu kolikrát za deň, dochtora už také máme, aj místní rozhlas nám vyhrává. A policajt skováł buden na hůru mezi staré krámy. Svět ide dál. Zatým co my sme sa dovídali novinky až negdo došél ze světa, včil to rádio hlásí hned. A tak to máte ve všeckém. Možná, že si to ti naši mladí ani v tom pilnu neuvědomujú, jak sa všecko to zařízení zlepšuje, aby sa nám pomohlo od téj dřiny. Enom mně nejde do hlavy, gde sa furt bere nová práca. Tož já sem buďa hospodářem celú zimu odpočíval, jedl, uzené a slániny, popíjal vínečko, nabráł dycky na sebe, co sem v létě o žňách ztrátíl na váze. A ti mladí nemajú ani v zimě odpočinku, šak to vidím na synoch, furt majú pilno, furt samá knížka, že tam a tam to dělajú lepší než u nás, a proč prý bysme my to nemohli dělat ešče lepší jak oni, enom po schůzách chodíja a na kancelář, ani povykládat si s něma nemožu.

A mohl bych im ledaco potřebného říct, škoda by bylo mých zkušeností. A že toho nejmladšího dá prý ten nejstarší syn Francek vyštudovat jakúsi tú agrobiologii, či jak tomu říkají. Ve škole v jakémsi tem krůžku si ho pro to velice chválí. Včil ti mladí enom o tej jednotě za mír a o tem, jak jeden národ druhému má být rovný a rozumět si s ním. Víte mně sa zdá, že téj práce ludom přibývá věc, než je dobré. Negdy sa mně zdají ti mladí takový jacísi uštvaní, jak dyby ich to přestávalo bavit lebo co, A to by nebylo dobře.

Dobře je žít! Věřte mně, práca to je pro člověka důležitější než chléb. Já bych si bez ní nedověděl představit život. A pořád, dokuf budu moct rukama hýbat, budu furt dělat, protože až nebudu moct, to už bude konec a možú mňa na kerchov odnést. A to bych ešte nechťel. Né že bych neco od života ešte čekál, to né, já už sem užil dost, dobrého aj zlého, ale přeca bych chťel ešte vidět, jak svět pokračuje, jak si ti mladí vedú. Místo koní hóníja po rolách traktóry, chalupy stavíja už patrové, furt z tych

rol věc a věc vydobývajú. No a ty děcka naše to zas budú mět ešte lepší, enom dyby byly šťastnější, já bych, víte, velice rád viděl, ludi šťastnější. Né bohatší lebo pěkněj oblečené, ale šťastnější. Aby im ostalo to dobré, co my sme měli, taková tá chuť do života, tá radosť z práce, ze zpěvu a z tancování, já ani nevím, jak bych vám to řekl, ale tož aby ti, co po nás přidú hospodářit měli život šťastnější a lepší. Rozumíte mně?

Dobrovolnictví je, krom jiného, i důkazem společenské zodpovědnosti

Co obnáší činnost dobrovolníka? A proč je dobré se do této aktivity zapojit? Na tyto a mnohé další otázky odpověděla Jana Haluzová, která je vedoucí dobrovolnického centra při uherskobrodské Oblastní Charitě.

Paní Haluzová, představte, prosím, dobrovolnictví – co tento pojem znamená, a jaké byly okolnosti vzniku dobrovolnického centra v Uherském Brodě?

Dobrovolnictví je pojem hodně široký, můžeme si pod ním zjednodušeně představit, když někdo dělá něco pro druhého člověka, ve svém volném čase, bez nároku na odměnu. V naší Charitě se například jedná o ty, kteří dochází za našimi klienty si popovídat, něco jim přečíst, doprovodit na procházku, zahrát si šachy a podobně. Nebo doučují děti ze sociálně znevýhodněného prostředí, dochází za našimi klienty zprůjemnit jim čas, rozveselit den. A nejenom za našimi klienty. Dobrovolníky vysíláme i do dalších organizací – za pacienty do Léčebny následné péče v Městské nemocnici s poliklinikou v Uherském Brodě, do Domova pro osoby se zdravotním postižením v Uherském Brodě, do Nizkoprahového zařízení pro děti a mládež v Uherském Brodě a dále i do rodin s dětmi či za seniory v domácím prostředí. Tam všude naši dobrovolníci dávají kus sebe, svých vědomostí, dovedností, času a podpory těm, kteří to potřebují. Akreditované dobrovolnictví u nás funguje od roku 2013, dříve probíhalo pod záštitou Uherskohradištské charity. A proč? Protože na jedné straně máme ty, kteří touží po něčí společnosti a pomoci, potřebují ji a nejedná se „jen“ o oblast pěs vykonávané našimi pracovníky, ale o blízkost, povídání, pomoc, kterou pracovníci naplno uspokojit vždycky nemohou. A na straně druhé jsou mezi námi lidé, kteří chtějí někomu pomoci, kteří chtějí dát kus sebe někomu dalšímu... A my jsme zde, abychom tyto strany dali dohromady a umožnili tak spokojenost všech zúčastněných.

Kdo se může stát dobrovolníkem? A jaké činnosti může dobrovolník vykonávat?

Dobrovolníkem může být osoba starší 15 let, která má o dobrovolnickou činnost zájem a má čistý trestní rejstřík. Když se podívám do úplné historie, tak první záznamy o dobrovolnících mám evidované z roku 2004, kde je uvedeno 7 dobrovolníků. Tehdy to ale ještě zdaleka nebylo tak jako dnes.

V roce 2013, kdy jsme naši dobrovolnickou činnost akreditovali u Ministerstva vnitra ČR, docházelo 25 dobrovolníků. Dnes mám evidováno 60 aktivních dobrovolnických smluv. Někteří dochází 1× za půl roku, někteří každý týden – každý dle svých možností a také dle našich potřeb, vše je na vzájemné domluvě. Co se týče možných aktivit, pak jsou to tyto:

- doučování dětí a příprava volnočasových aktivit v Azylovém domě
- pomoc při mimořádných událostech
- společnost (čtení, povídání, procházky) potřebným – na charitních domech, domech s pečovatelskou službou či v domácnostech, ale také např. v Terapeutické dílně sv. Justiny, Nizkoprahovém denním centru pro osoby bez přístřeší, pacientům v Městské nemocnici s poliklinikou v Uherském Brodě, v Domově pro osoby se zdravotním postižením v Uherském Brodě
- pořádání akcí pro děti (tábor, drakiáda apod.) či jiných charitních akcí (ples, výlety, výročí, apod.)
- pomoc při sbírkových činnostech (např. sbírky potravin, oblečení, Trikrálová sbírka, atd.)
- pomoc s přípravami a realizací akcí či chodem služeb – úpravy zahrádky, sečení trávy, rukodělné aktivity, pečení, příprava aktivit, grafické návrhy plakátů a pozváněk apod.,
- doučování dětí ze sociálně znevýhodněného prostředí
- volnočasové aktivity pro děti v NZDM Uh. Brod (Nizkoprahové zařízení pro děti a mládež)
- pomoc a podpora rodinám v péči Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi

Proč je, podle Vás, dobré stát se dobrovolníkem?

Na tuto otázku by asi lépe odpověděl někdo z dobrovolníků. Já vidím v dobrovolnictví obrovský přínos pro všechny zúčastněné. Pro ty, za kterými dobrovolníci dochází, ale samozřejmě i pro dobrovolníky – činnost přináší možnost seberealizace, poznání práce v praxi, možnost být užitečný někomu druhému, využít aktivně a smysluplně volný čas, umožnit někomu druhému plnohodnotnější stravení dne, dát pocit, že někomu na mě záleží. Dobrovolníci se účastní povinného školení, mají k dispozici potřebné vybavení i podporu pracovníků a koordinátora. Naši dobrovolníci ale získávají i hmatatelnější důkazy – osvědčení

o vykonané dobrovolnické činnosti (lze přiložit například k přijímacím zkouškám na SŠ, VŠ či do životopisu) a absolvovaných školení. A pro mě osobně je to i důkaz společenské odpovědnosti – je krásné vidět, že jsou lidé, kterým záleží na někom druhém (a to neznamená, že dobrovolníci nemají své rodiny nebo že nemají co dělat, spíše naopak jsou to velmi aktivní lidé) a že nepotřebují dostat peníze nebo jinou úplatu za to, že někomu pomohou. Dobrovolníkem může být opravdu každý, kdo má chuť, čas a vůli...

V jakých oblastech vám nejvíce v současné době dobrovolníci chybí a jak dobrovolníky získáváte?

A co Vás za dobu Vašeho působení ve vedení tohoto projektu potěšilo nejvíce a co naopak nejmní?

Aktuálně hledáme dobrovolníky do Domova pro osoby se zdravotním postižením v Uherském Brodě, dále do našich služeb pro seniory – pečovatelské služby Bánov, Horní Němčí, Dolní Němčí, Korytná a Strání a domovy pro seniory Nivnice, Slavkov a Vlčnov. V průběhu roku vždy také hledáme dobrovolníky pro doučování dětí. Dobrovolníky se snažíme hledat vyvěšováním plakátů a poptávek na internetu, sociálních sítích, ale třeba i ve školách či prostřednictvím médií. Skvělým „zdrojem“ nových dobrovolníků jsou naši samotní dobrovolníci, kteří s sebou přivádí své kamarády a známé, které dobrovolnická činnost zaujala při vyprávění.

Nejvíce mě asi těší samotné fungování dobrovolnického centra – stále se hlásí noví dobrovolníci, s mnohými dlouholetými dobrovolníky nás pojí přátelské vztahy a na společných akcích jsme už sehraný tým a společný čas si moc užíváme. Naši dobrovolníci pokrývají věkovou škálu od 15 do 75 let. Úžasné! Co mě nejmní těší je asi stále přetrvávající pachut slova „dobrovolník“ v naší společnosti. Ještě pořád jsou lidé, kterým přijde dobrovolnická činnost podivná až podezřelá. Ale snažíme se na tom pracovat a šířit osvětu.

Ráda bych doplnila, že pokud chce někdo nabídnout pomoc a nenachází se v žádné z výše uvedených aktivit, tak ať se ozve. Máme dobrovolníky, která nám vytváří grafické návrhy, dobrovolníka, který fotografuje – takže pokud má někdo nápad, jak se zapojit, ráda si tuto nabídku vyslechnu a věřím, že mnohému jsou dveře otevřeny.

Za rozhovor poděkoval Oleg Kapinus

Začátek topné sezony

Článek převzatý z odborného časopisu „Kominík“, vydává: Moravské kominické společenstvo

Vážení čtenáři, toto jsou ukázky situací, kdy selhali prováděcí firmy, kominíci a revizní technici – někdy i zdravý rozum. Zde se naštěstí nic nepříhodovalo a nedošlo k požáru anebo k otravě.

Kontroly a revize provádějí lidé, kteří mnohdy nemají oprávnění pro tuto činnost, jsou to kominíci – odborníci a jsou to kominíci, kteří byli ještě včera elektrikáři, pekaři, stavební dělníci a podobně. Dnes to jsou odborníci na slovo vzatí, kteří posuzují spalinové

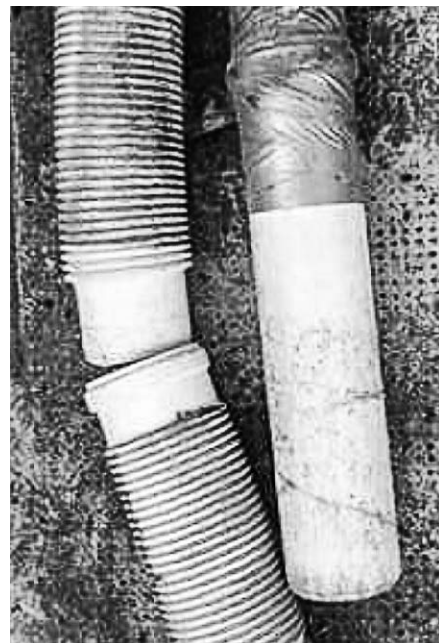
cesty mnohdy z ulice a do domu vůbec nejdou. Na vesnici přijedou z druhého konce republiky, projdou ulice, vyberou peníze a na rok opět zmizí. Za nic neručí, a pokud máte problém, zavolejte si místního kominíka. Tento postup určitých firem začíná být čím dál častější. Místní kominík si zpravidla účtuje kolem 500 korun a provede vyčištění, kontrolu, projde celou spalinovou cestu a vystaví zprávu o kontrole a čištění. Vše provede podle vyhlášky č. 34/2016 Sb. a současně přebírá zodpovědnost za stav spalinové cesty. Ti kominíci, kteří píšou zprávy o kontrole na ulici – a když je moc dobře, tak v přízemí na chodbě domu – neberou zodpovědnost za nic, zprávy vystavují

v rozporu s požadavky vyhlášky č. 34/2016 Sb. a mnohdy je vystavují i podle nařízení vlády č. 91/2010 Sb., které je již od ledna 2016 neplatné. Smutné je na tom to, že zákazníkům, majitelům domů a spotřebičů tento fakt nevadí a dokonce tyto lidi podporují. Tito takzvaní odborníci účtují 300 Kč, za nic neručí a rok o nich již nikdo neuslyší. Po roce se opět u stejného domu objeví a vše se opakuje. Když se zeptáte majitele domu, proč si nechal tímto odborníkem vypsát zprávu bez vyčištění, bez prohlídky spalinové cesty a zaplatil za bezcenný papír 300 Kč, odpoví: Je to levnější a mám papír pro pojišťovnu. Na toto nelze nic odpovědět, pouze se zeptat: Kde jsi, zdravý rozum?

Připojený automatický kotel na jednovrstvý komín. Revizní technik vydal kladnou zprávu bez závad. Spaliny i bez natlakování průduchu unikají mimo dřívo, dřevěné konstrukce jsou pokryty sazí a dehtem právě díky úniku spalin.

Od pohledu je jasné, že řešení není vhodné pro odvod spalin. Volba materiálu a spojování komponent jsou nepřijatelné. Ohebnou plastovou vložku je možné použít pro odvod spalin od kondenzačního plynového spotřebiče. Nesmí být použita jako patní koleno. Zvláště ne s tak výrazným úhlem ohybu, jaký je na fotografii. Spojení musí být těsné.

Zapojte se do Nepetuj!

Co je to Nepetuj a jak se zapojit?

Není nám lhostejné životní prostředí a stále narůstající náklady za svoz odpadů, proto jsme se rozhodli, že se staneme partnerem ekologické kampaně #Nepetuj a pokusíme se o změnu.

Co má kampaň za cíl?

Hlavní myšlenkou kampaně je snížit produkci jednorázových PET lahví a zároveň měnit myšlení lidí kolem nás. Například tím, že si zakoupíte lahev na více použití, nebo samotnou PET lahev několikrát naplníte.

Proč se zapojit?

Každý z nás může ovlivnit to, co po něm zůstane dalším generacím. Kampaň #Nepetuj může být jednou z cest, jak jen nečinně nepřehlížet globálnímu problému.

Jak se zapojit do kampaně?

Pro každého zájemce máme na úřadě přichystány etikety #Nepetuj, které si můžete bezplatně vyzvednout, nalepit na svoji lahev a jít příkladem svému okolí. Poté je možné na webu www.nepetuj.cz etiketu zaregistrovat a soutěžit o ceny. Při registraci je možné zapsat i počet naplnění lahve. Díky tomu budeme schopni světu říci, kolik jste ušetřili PET lahví.

Co získám zapojením do kampaně?

Kromě dobrého pocitu z toho, že podpoříte životní prostředí, se můžete registrací své etikety zapojit do soutěže o věcné ceny od partnerů kampaně #Nepetuj. Více informací naleznete na webu www.nepetuj.cz.

Chcete se zasmát?

Na YouTube v rámci pořadu MOJE ODPADKY můžete shlédnout klipy ke kampani #Nepetuj.

Najdete tam například upravenou verzi písničky Kde pak ty ptáčku hnízdo máš od Karla Gotta, předělané Despacito aj.

Vlčnov ve fotografii

Děkovná mše v búdách

Gastroden

Zástupci obcí regionu Východní Slovácko

Soutěž o nejlepší násosku regionu Východní Slovácko

Košť vdolečků

Na kole vinohrady

Nová socha muzikanta

Setkání na Pepčíně

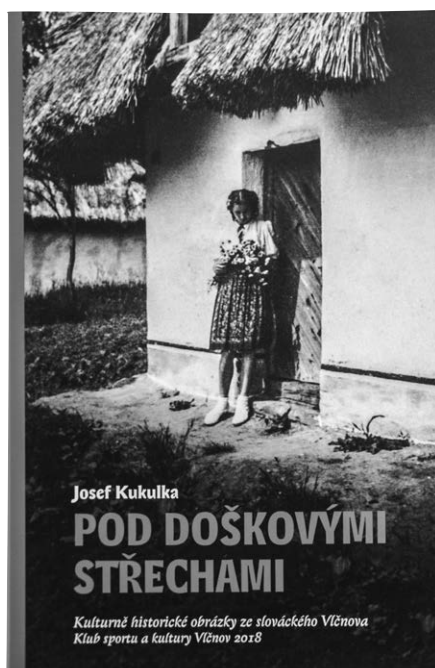
Zájezd důchodců do Rožnova pod Radhoštěm

Pod doškovými střechami 2. vydání

Nové, 2. vydání je možno si zakoupit v TIC v Klubu sportu a kultury Vlčnov nebo v Galerii na Měšťance za 120 Kč. Může to být krásný vánoční dárek pro Vaše blízké či rodáky a pamětníky...

Petra Kučerová Brandysová,
ředitelka KSK Vlčnov

**Josef
Kukulka**
učitel,
kronikář,
vlastivědný
badatel

Narodil se 28. února 1913 ve Vlčnově a byl jako jediné dítě vychováván matkou, neboť otec padl v 1. světové válce. Maturoval na Reálném gymnáziu v Uherském Brodě a od roku 1933 postupně učil v Lidečku, Nedašově Lhotě, Nedáňově, Slavičíně, Moravské Třebové, Světlavě, Bánově a od 1. září 1937 na osmileté státní škole ve Vlčnově. Vyučoval český jazyk, dějepis a zeměpis a jako učitel byl oblíbený a měl přirozenou autoritu. Své žáky vedl k lásce přírodě, ke které měl sám silný vztah, působil v místním zahrádkářském spolku, věnoval se sadění i vinohradnictví. Zejména se však zajímal o historii, studoval místní prameny a zaznamenával vypravování pamětníků, výsledky badatelské práce publikoval v regionálních periodikách. V letech 1958–1974 byl kronikářem obce, řadu let byl členem Osvětové besedy. S historikem Metodějem Zemkem spolupracoval na monografiích o Uherském Hradišti, Uherském Brodě, Šumicích, Brezové, Nivnici a Vlčnově. Zemřel 26. prosince 1998.

Vánoční koncert DH Vlčnovjanka

U příležitosti 40. výročí dechové hudby Vlčnovjanka se bude konat Vánoční koncert. Jste srdečně zváni 9. prosince do Klubu sportu a kultury.

Vítání občánků zří 2018

Vítání občánků zří 2018 – účinkující, děti z MŠ

Vítání občánků zří 2018 – účinkující, sourozenci Sovišovi

Tradiční Vánoce ve Vlčnově

Přijďte si zavzpomínat a načerpat tradiční vánoční atmosféru do vlčnovských usedlostí. Přivítá nás ponocný, Mikuláš s čertem a andělem, tři králové, občůzka Lucek, koledníků, muzikantů a pastýřů. V usedlostech se bude věštit z odlévaného olova, drat peří, péct oplatky, zdobit perníčky, ochutnávat tradiční pokrmy z období Adventu a Vánoc. Na závěr nás čeká slavnostní rozsvícení vánočního stromu. To vše v sobotu 1. prosince.

*Petra Kučerová Brandysová,
ředitelka KSK Vlčnov*

Vlčnovský zpravodaj – periodický tisk územního samosprávného celku, MK ČR E 10127

Vydává obec Vlčnov jako čtvrtletník, IČ: 00291561, 687 61 Vlčnov č. 124, www.vlcnov.cz, Náklad 800 ks, Prodejní cena 3 Kč

Názory vydavatele se nemusejí ztotožňovat s názory autorů článků.

sazba: TRIFID KP, s.r.o., Staré Město | tisk: Hudec Print, Buchlovice | autoři fotografií: R. Pijáček, M. Moštková, autoři článků

Uzávěrka příštího čísla je 30. listopadu 2018. Následující vydání prosinec 2018. Články a fotografie k publikování posílejte na e-mail: knihovna@vlcnov.cz

Pro sazbu je použito písmo Lido STF © František Štorm, Storm Type Foundry, www.stormtype.com